

[Hendriksen.]

svarsministerens Forgodtbefindende at give Medlemmerne Tilladelse til at bære saadanne Uniformer under Korpsenes Øvelser.

Som Lovforslaget oprindeligt var udformet, maatte man ikke bære Tegn, der viste, at man tilhørte eller sluttede sig til en politisk Organisation. Nu er det forandret i det andet høje Ting, saa der staar, at det er forbudt at bære Uniform, Armbind eller andre lignende iøjnefaldende Tegn. Jeg forstod af den højtærede Ministers Udtalelser før, at Emblemer maa man gerne bære; et Emblem som det, jeg har her, og som siger, at jeg er Konservativ og slutter mig til den konservative Organisation, maa man have Lov til at bære, og det er altid noget, selv om det ikke er ret meget Frihed, man faar paa dette Omraade.

I Lovforslaget staar ligeledes, at Børn under fjorten Aar, der er Medlemmer af Idrætsforeninger og lignende Sammenslutninger, har Lov til at bære en Art Uniform. Deraf fremgaar det, at voksne Medlemmer af Idrætsforeninger ikke har Lov til at bære Uniformer eller Sportsdragter, naar disse er ens. Den højtærede Justitsminister sagde herom i det andet høje Ting i Gaar Aftes, at Sportsfolk jo ikke plejede at paradere i Uniform, men den højtærede Minister har ikke ganske Ret heri. Jeg er gammel Rospportsmand, og jeg ved, at Rospportsmænd ofte gjorde Landgang rundt om paa Kysterne. De var tit mange i Flok og Følge, der kunde være adskillige Baade, og naar de gik i Land, var de alle sammen iklædt en ensartet Uniform, deres Klubdragt. Jeg maa formode, at de faar Lov til ogsaa at gøre det i Fremtiden, og at Ministeren vil meddele Dispensation overfor saadanne Idrætsforeninger. I det hele tror jeg, at den højtærede Minister vil faa Lejlighed til at meddele mange Dispensationer fra dette Forbud, ellers bliver det fuldkommen umuligt at leve her i Landet.

At det Lovforslag, der her er til Debat, ogsaa vil ramme konservativ Ungdom, ved vi alle, og det har de tre Partier, der er enige om at gennemføre dette Lovforslag, naturligvis heller intet imod. Men jeg kan sige, at den konservative Ungdom tager denne Lov med godt Humør, og at Sidelaget bliver det samme. Ungdommen vil blive mere sammensvejset gennem disse Bestemmelser, Ungdommen lader sig ikke knægte, end ikke af Landets høje Justitsministre. Men nu maa vi altsaa ikke længere gaa klædt, som vi selv vil. Hvad bliver det næste? Man maa være forberedt paa, at

ogsaa Foreningsret, Forsamlingsret og Ytringsfrihed, eventuelt tillige Pressefriheden vil blive beskaaret gennem Forslag fra den høje Regerings Side. Den er begyndt godt, og den vil sikkert fortsætte i samme Spor.

Med Hensyn til Forslagets § 2, der gaar ud paa, at ikke alene den paagældende, der overtræder Lovforslagets Bestemmelser, kan straffes, men ogsaa Medlemmer af Bestyrelsen for den Organisation, af hvilken vedkommende er Medlem, hvis det ikke kan bevises, at Overtrædelsen er sket mod Bestyrelsens Medlemmers Villie, skal jeg sige, at jeg finder denne Bestemmelse fuldkommen urimelig. Jeg synes, det er fuldkommen urimeligt, at man vil lægge Bevisbyrden over paa den paagældende Ledelse af Organisationen. Bevisbyrden bør naturligvis ligge hos det offentlige. Det er urimeligt, at man skal bevise, at man intet har gjort, at man skal bevise det rent negative. Det er dog i Strid med den almindelige Retspraksis. Hvis der var nogen, der beskyldte den højtærede Justitsminister for, at han havde modvirket Ro og Orden her i Landet, tror jeg dog nok, den højtærede Minister vilde forlange, at man skulde føre Bevis for, at han havde gjort sig skyldig i det paagældende Forhold, og at han ikke selv skulde føre Bevis for, at han ikke havde gjort sig skyldig deri.

Den højtærede Justitsminister sagde i Gaar i det andet høje Ting, hørte jeg, at i hans Ungdom var man stolt af at være sig selv. Det var man ogsaa i min Ungdom, selv om den er faldet noget senere end den højtærede Justitsministers. Jeg tror ogsaa, at den nuværende Ungdom er stolt af at være sig selv. Men der er en Kammeratskabets Aand, der besjæler denne Ungdom, og det er Tidens Krav, at Ungdommen ogsaa ønsker Lov til at klæde sig, som den vil, for derigennem overfor Kammeraterne at tilkendegive, hvem der er Kammerater, og hvem der hører sammen, saa at de kender hinanden.

Vi agter at stemme imod det foreliggende Lovforslag. Vi vil ikke være med til at binde og baste Befolkningen gennem rigoristiske Bestemmelser, der er inderlig overflødige. Vi ønsker, at man skal have Lov til at gaa klædt, som man vil, indenfor Sømmelighedens Grænser, og bære de Tegn, de Emblemer og de Armbind, som man ønsker at bære. Vi ønsker at holde Friheden i Ære, og jeg beklager, at de tre Partier, som er enige om at gennemføre dette Lovforslag, indtager det diametralt modsatte Standpunkt.